

Alkieriaus pėnkmetiau

Sveikė, brongiejė Alkieriaus dalīvė,
Po darbu sosėrinkė vakara vielīva,
Atejiem aptartė, kou esam noveikė.
Tėkriusė vėsė laimingė ėr sveikė?

Če mums ĩkvep drosuos ėr rīžta –
Gavė dvasės pena ė nomus grīžtam.
Esam žemaitė nepaprasta būda –
Žėnuom kāp skėrtė pelus nu grūda!

Žemaitė esam, būsem ėr mėsėsem,
Bet muotinas kalbuos neožmėršėm!
Tad sava tarmė tvėrtā ėšlaikėkem –
Nė ė kuokė kėta anuos nomainėkem!